

РЕШЕНИЕ

№ 3125

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1204** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, вр.с чл. 63, ал. 1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение от 22.10.2019 г. на СРС, 111 с-в, постановено по НАХД № 599/2019 г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-126/31.1.2018 г., издадено от заместник-председателя на Комисията по финансов надзор, с което му е наложена имуществена санкция от 5000 лв., на основание чл.221, ал. 8, т.3, пр. 1, вр. чл. 100т, ал. 1, изпр. 1, пр.1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, за нарушение по чл. 100о№, ал. 1, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. 1, пр. 1 ЗППЦК.

Касаторът твърди, че мотивите на СРС са бланкетни. По делото се установява, от показанията на свидетеля-актосъставител – И., че тя е констатирала не липса на подадено уведомление, а своевременно подадено такова, но с технически грешки. Въпреки това е прието, че дружеството изобщо е пропуснало в срок да уведоми Комисията по финансов надзор. Освен по ел. път, касаторът е уведомил с писмо за своевременното подаване на отчетите. Установената към 8.5.2017 г. техническа грешка в своевременно прикачените документи е могла лесно да бъде отстранена, без забавяне и без да е необходимо да се прилага репресия. Освен липса на покана по чл. 40, ал. 2 ЗАНН за съставяне на акт за установяване на административно нарушение, са налице и съществени отклонения от административно-производствените правила, довели до опорочаване на производството, които подробно изброява. При неправилна

преценка е изключено приложението на чл. 100о№, ал. 7 ЗППЦК. Неправилна е преценката на органа и на СРС, че не са налице основания за прилагане на чл. 28 ЗАНН.

Ответникът – Комисията по финансов надзор /КФН/, оспорва жалбата. Твърди, че актът е съставен от нарушител при условията на чл. 40, ал. 2 ЗАНН. Действително, дружеството е предоставило информация за финансовото си състояние в изискуемия срок /до 2.5.2028 г./, но тя е била за 2016 г., а не първото тримесечие на 2017 г. Отговорността е обективна и безвиновна. Твърди, че не е налице основание за прилагане на чл. 28 ЗАНН. Размерът на нарушението е съобразен с цитираните в постановлението норми на ЗППЦК.

Представителят на СГП поддържа, че жалбата е основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, становищата на страните, след като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, както и проверка на наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

Установява се, а и не е спорна следната фактическата обстановка по делото, а именно – че касаторът е изпратил по ел. път до ответника чрез единната система за представяне на информация по ел. път – e-R., на 20.4.2018 г. /т.е. в рамките на законоустановения срок – 2.5.2018 г./, писмо с приложена информация относно финансовото му състояние. В писмото е отбелязано, че се изпраща тримесечен отчет на публично дружество и емитент на ценни книжа – отчет за първото тримесечие на 2017 г. В приложените файлове е отбелязано „финансов отчет по МСС“, както и други документи. Съдържа се и описание на счетоводния баланс на дружеството. Така писмото на л. 7 от делото пред СРС . В писмото на л. 32 се съдържа, освен това, и отбелязване, че отчетът е „коригиран чрез ПАМ“.

По делото е разпитана св. И. – актосъставител, от показанията на която се установява, че при проверка е констатирала, че няма уведомления за първото тримесечие на 2017 г., тъй като е представена финансово-отчетна документация към декември 2017 г. Документите били на консолидирана основа, а другата – на индивидуална и се счита, че не е представено такова уведомление. Проверката е била извършена на 8.5.2017 г.

По делото е приложен Междинен финансов отчет към 31.3.2017 г., както и консолидиран междинен финансов отчет към 31.12.2016 г.

Предвид така установеното, съдът намира, че решението следва да бъде отменено. При преценка на събраните и обсъдени по-горе, относими доказателства, съдът намира, че въз основа на тях не може да се достигне до единствения възможен и логичен извод, че ответникът /чиято е доказателствената тежест/ безспорно е установил извършването на деянието, за което е наложена процесната санкция. Както бе посочено по-горе, по делото са представени два документа, от които се установява, че в срока по чл. 100о№, ал. 1 ЗППЦК, касаторът е изпратил /на 20.4.2017 г., с вх. №

10-05-9603/ уведомление до ответника, в което уведомление е посочено, че е приложен месечен отчет. В уведомлението, освен прикаченият файл, се съдържат и данни относно финансовото състояние на дружеството, като е посочено, че се отнасят за първото тримесечие на 2017 г.

Същевременно ответникът твърди, че е извършена проверка, на 8.5.2018 г., относно това уведомление. Не са представени доказателства – протокол или друг документ, обективизиращ проверката. Единственото доказателство в подкрепа на тези твърдения са показанията на св. И., които са събрани едва пред СРС. Независимо от това, следва да се посочи, че показанията на тази свидетелка, които единствено са послужили като основание, за да се приеме, че е налице нарушение, съдът счита, че неправилно са възприети като логични, последователни и съответни на събраните доказателства. Свидетелката е посочила, че е установила, че уведомление за първото тримесечие на 2107 г. няма, тъй като е представена документация към декември 2017 г. Дори и да се приеме, че е допусната фактическа грешка – имала е предвид 2016 г., в следващото изречение свидетелката е посочила: „документите бяха на консолидирана основа, а другата – на индивидуална и се счита, че не е представено такова уведомление“, като именно поради тези факти е прието, че е извършено нарушение.

Предвид така изложеното съдът намира, че е неправилен изводът на съда, че свидетелските показания са безпротиворечиви. Тези показания, които са и единственото доказателство в подкрепа установяване на нарушението, не съответстват и на събраните писмени доказателства – така обсъдените по-горе уведомления. Отделен е и въпросът, че в административно-наказателното производство органът следва да събере всички доказателства, като съгласно чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН следва да опише и доказателствата, въз основа на които е приел, че е извършено нарушение. Описание на такива в процесния случай липсва.

Ето защо съдът намира, че решението на СРС, както и наказателното постановление следва да бъдат отменени, на основание чл. 222, ал. 1 АПК.

По разноските. Предвид изхода на спора и на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН, вр. АПК съдът дължи произнасяне по искането на касатора за присъждане на разноски. Той обаче не е представил списък с разноски, нито доказателства за направени такива. Представени са единствено пълномощни за адв. Л., но не и договор за правна помощ или друг документ, от който да е видно действителното заплащане на разноските, както и техният размер. Ето защо следва да се отхвърли искането на касатора за разноски.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 22.10.2019 г. на СРС, 111 с-в, постановено по НАХД № 599/2019 г. **КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА**

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-126/31.1.2018 г., издадено от заместник-председателя на Комисията по финансов надзор, с което е наложена имуществена санкция от 5000 лв., на [фирма], ЕИК[ЕИК].

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], ЕИК[ЕИК] за присъждане на разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.